

Giới thiệu Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ

Truyện Đồ ngốc ! Sao không tìm tớ của tác giả Thanh Nhã thuộc thể loại truyện teen. Tình yêu học trò- thứ tình cảm trong sáng nhất. Tôi và cậu tình cò gặp nhau vào 1 ngày mà tưởng chừng không bao giờ gặp lại. Diệp Anh vội vã cuốn chăn thay đồng phục, chải tóc gọn gàng (vs) xuống bếp ăn sáng ,rồi lại lật đật chạy đi học.

Tí tách tí tách ...Từng giọt mưa rơi nhẹ nhàng cuốn theo chiều gió thu.Một cô gái có mái tóc màu hạt dẻ ,khuôn mặt thiên thần đang vội vã chạy tránh cơn mưa kia.Người con gái ấy không ai khác chính là Diệp Anh.Sự xuất hiện của nó khiến bao con tim tan chảy ,xao xuyến đến nghẹn ngào.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

- Diệp Anh :16 tuổi,sở hữu khuôn mặt vô cùng baby ,cao 1m6 ,học giỏi các môn,là cô gái mạnh mẽ ,nụ cười tỏa nắng,được mọi người yêu quý .Ba mẹ đều là giáo viên ,có em gái là Diệp Nhi 12 tuổi (nhí nhảnh ,xinh xắn)

- Thiên Minh :16 tuổi ,anh tú ,cao 1m7 ,học cực giỏi ,boy lạnh lùng nhưng tình cảm.Ba mẹ bị mất trong một tai nạn lúc Thiên Minh 10 tuổi ,có lẽ vì thiếu tình cảm nên chàng trai trở nên lạnh lùng ,xa lánh mọi người .Nhưng kể từ khi gặp Diệp Anh cậu ta trở nên gần gũi hơn với mọi người .Hiện tại đang sống cùng với bác.

- Thanh Tiên : 16 tuổi ,bạn thân của Diệp Anh ,vui tính ,bà cụ non.Gia đình cũng khá giả.

+Nhân vật phản diện:

- Ngọc Tuyền: Con gái chủ tịch công ti BĐS đứng thứ nhất trong nước ,lòng dạ nham hiểm ,kiêu căng.

- Ánh Mai : Gia đình cũng thuộc hạng giàu có ,nham hiểm .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Mưa bong bóng

Tít tít tít ...

- 2 ới dậy đi kéo muộn đấy- Diệp Nhi gọi lớn.

- Cho 2 ngủ thêm vài phút nữa đi mà .hichic -Diệp Anh

- 6h rồi .Mámy mắng đấy

- Ủ ừ...oáp .

Diệp Anh vội vã cuốn chăn thay đồng phục, chải tóc gọn gàng (vs) xuống bếp ăn sáng ,rồi lại lật đật chạy đi học.

Tí tách tí tách ...Từng giọt mưa rơi nhẹ nhàng cuốn theo chiều gió thu.Một cô gái có mái tóc màu hạt dẻ ,khuôn mặt thiên thần đang vội vã chạy tránh cơn mưa kia.Người con gái ấy không ai khác chính là Diệp Anh.Sự xuất hiện của nó khiến bao con tim tan chảy ,xao xuyến đến nghẹn ngào.

Ôi baby quá ,yêu ghê ! .

Đó là những lời ca ngợi khi mọi người nhìn thấy nó ,nhưng nó không quan tâm đến nó.Nó hồn nhiên đưa tay hứng từng giọt từng giọt long lanh như hạt pha lê .Hồn nhiên đến lạ lùng!

Bỗng từ xa xa một bóng người đang chạy thật nhanh ,thật nhanh về phía Diệp Anh...

**Chap đầu hơi ngắn nka mb ^ ^

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tim Tở* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cái nhìn đầu tiên

...Đó là một chàng trai anh tú ,cao khoảng 1m7 nhưng mang khuôn mặt lạnh lùng đến kì lạ .

Anh chạy đến đứng ngay bên cạnh Diệp Anh.Sự xuất hiện đột ngột của anh khiến nó ngớ người ra ,xoe tròn mắt nhìn anh.Bất chợt anh quay sang,hai ánh mắt chạm nhau .

Thình thịch thình thịch.

Tim nó đập mạnh không ngừng ,cả người nó nóng ran,hai má đỏ ửng .

Cảm giác này là sao đây! Sao tim mình...

Nó đờ người nhìn anh chằm chằm,không hề chớp mắt.Còn anh ,khi anh bắt gặp ánh mắt ngơ ngác ấy đã giật mình quay lưng đi .

Mưa ngừng ,gió nhẹ dần .

6h50' ,ôi không trễ mất thôi ! .

Nó hốt hoảng khi nhìn đồng hồ .Không chần chừ nó co cẳng chạy thật nhanh .Hồng học hồng học .Vừa hay kịp lúc ,bác bảo vệ đang chuẩn bị khóa cổng.Nó vội chạy vào và chạy tọt vào lớp.Phù

Reng reng reng

Trong tiết học nó ngồi nghĩ ngợi lung tung Ôi khuôn mặt ấy .Nó thần thờ vừa cắn bút vừa tùm tùm một mình .

- Bà bị sao vậy Diệp Anh - Thanh Tiên nhí nhảnh hỏi .

- À ờ không ...không sao ! (giật mình đáp)

- Không sao mà ngồi tùm tùm một mình .

- Đâu có (đỏ mặt)

- A a .Tui biết rồi ,có phải bà vừa gặp được một chàng bạch mã hoàng tử phải không ? Haha

Như đoán trúng tim đen ,mặt nó đỏ bừng ,hét lên: Không có

- Diệp Anh ,Thanh Tiên .Hai cô ra ngoài hành lang đứng cho tôi ,ai cho phép gây mất trật tự trong giờ học vậy hả ?

Hai đứa nhìn nhau ngơ ngác ,mặt trắng bệch trông thật tội nghiệp ,rồi cả hai lùi thui ra ngoài .

Cả lớp được một phen cười ra hồn Diệp Anh ,Thanh Tiên hai cậu không có cái gì vậy ? Hahahaha

- Lớp trật tự cho tôi .Cô giáo gõ thước thật mạnh xuống bàn (giận dữ)

Cả lớp im ắng hẳn .

Ngoài hành lang hai đứa nhìn nhau ngơ ngác rồi cười toe toét .

- Vui nhỉ ? Hai cô về viết bản kiểm điểm ngày mai đem nộp cho tôi ! Grừ

Thôi rồi ,là tiết cô Hạnh khó tính .

Reng reng reng

- Tạm biệt Diệp Anh nhé ,tớ về trước đây.

- Dạ chị 2 (cười cười)

_ ^ ^

Nói rồi nó cũng vội mang balô đi về .Cô thiên thần nhỏ vừa chạy tung tăng trên đường vừa hát líu lo như một chú chim non .Bao ánh mắt đổ dồn về phía cô Zẽ thương quá !.Nó vẫn hồn nhiên tung tăng chạy ,mái tóc bồng bênh óng ánh dưới kẽ nắng vàng lung linh ,huyền ảo.

CẬU LÀ AI? CẬU TỪ Đâu ĐẾN?

Đó là những câu hỏi mà thiên thần nhỏ của ta tự đặt ra.

***

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Học sinh mới

1 năm sau...

Tại lớp 10B1:

Cô Thủy(gvcn) bước vào lớp với vẻ mặt nghiêm trang:

- Cả lớp im lặng cô có điều muốn nói.

Nhưng dường như ai nấy cũng đều phát lời của cô.Người thì ngồi ăn quà vặt,kẻ thì ngồi soi gương chăm chú,tám chuyện.Cô thủy mặt đỏ bừng bừng hét lên:

-Các cô cậu có nghe tôi nói gì không hả?

Cả lớp im re.

-Dạ cô muốn nói gì ạ _lớp trưởng

- Lớp chúng ta có một học sinh mới chuyển vào .Cô muốn giới thiệu bạn ấy với các em .Cô vừa nói vừa hươ tay ra hiệu mời học sinh mới vào lớp .

-Ồ .Cả loạt đồng thanh

- Tôi - Thiên Minh .Học sinh mới .

- Ôi đẹp trai quá _nữ sinh 1

-Anh ơi làm người yêu em nhé _nữ sinh 2

-Bla bla

Cô giáo chán chường trước cảnh mê trai đẹp của mấy chị nữ sinh.

- Em ngồi với bạn Diệp Anh nhé ,bàn cuối dãy bên trái.

Cậu học sinh mới không nói gì đi thẳng xuống bàn cuối.Mọi ánh mắt ngờ ngàng nhìn anh.

Rầm .

Cậu ta chọi cặp lên bàn trúng vào đầu Diệp Anh đang ngồi ngủ gục.

-Á

- Cậu kia bộ cậu không có mắt hả ?

_Nó nổi cầu.

- Không

- Cậu ...cậu

- Sao

- Cậu xin lỗi tôi đi

- Không thích

-...

-Hừ.

-Diệp Anh cậu không sao chứ? _Thanh Tiên lo lắng hỏi.

- Tôi không sao.

-Thôi chúng mình xuống căng tin ăn sáng đi .

-Ừm

Dưới căng tin hai đứa vừa ăn vừa tám hết chuyện này đến chuyện khác .

- Ế đang nghĩ ngợi gì thế ? ~ Thanh Tiên hỏi.

-Hà .À tui thấy tên lúc nãy nhìn quen quen .

- Thật không

- Không chắc nữa

Reng reng reng

Tiết cuối :

- Đây cậu ngừng ngáy được không ,tiếng ngáy của cậu làm tôi không tập trung vào bài được ~ Nó khó chịu, nhăn mặt.

- Đây nghe tôi nói không hả ? ~ nó nói to hơn.

- Thì cô bịt tai lại đi (ngủ tiếp)

- ...

- Khi ngủ mặt cậu vẫn lạnh lùng như vậy sao ~ Nó nói nhỏ.

- Cô nói gì !

-Hà hà ,đâu nói gì đâu ~ Nó hươ hươ tay .

Reng reng reng

Hết tiết:

Nó vội đeo balô tung tăng ra về .Trên con phố cô thiên thần nhỏ vẫn như ngày nào vừa đi vừa hát :

Dường như nắng đã làm má em thêm hồng .

Làn mây bay đã yêu tóc em..

Nó lúc này hồn nhiên như một đứa trẻ thơ nghịch ngợm ,đáng yêu .

Một cơn gió nhẹ chọt thoáng qua mạng theo hương vị gì đó rất quen thuộc .

- A ,bánh mì nướng ! _Nó nhón nháo

.Nhưng thôi rồi trong túi nó không còn 1 xu .Tiếc thật!Nhìn chiếc bánh mì nướng nóng hổi nó thèm thuồng nhưng rồi thở dài đi lướt qua.

Từ sau bụi cây có một người con trai nãy giờ âm thầm lặng lẽ theo dõi từng hành động của nó.Chàng trai nở một nụ cười trên môi lộ chiếc răng khểnh

trông thật đáng yêu.

Đúng vậy !Chàng trai ấy chính là Thiên Minh.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đồ ngốc ! Tại sao ?

RẦM

- Này sao cậu thích chơi cặp đến vậy hả ?~Nó cau lên khi thấy cái hành động kì quái của hắn.

Hắn không trả lời ,lấy tai phone từ cặp ra đeo vào tai.Mặt nó đỏ bừng bừng như lửa,hai má phồng lên .

- Này này ,cái con người này thật là...

- Hừ .

- Bánh mì nướng đừng giận dữ nữa trông xấu xí lắm đấy! ~Hắn nhếch môi cười .

- Bánh mì nướng ư ? Cậu ta vừa gọi mình là bánh mì nướng ~ Nó lúng túng .

-Cậu vừa gọi tôi là gì ?~Nó nhẹ giọng.

- BÁNH MÌ NƯỚNG!~Hắn cố tình nói thật to để chọc tức nó.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía hai người .

- Bánh mì nướng .Thiên Minh vừa gọi Diệp Anh là bánh mì nướng .Hahahaha ~ Cả lớp đồng thanh trêu .

Nó xấu hổ chạy thật nhanh,vừa chạy vừa tức tối trong người .

***Trong căng tin một nhóm nữ sinh đang trò chuyện vui vẻ.

- Anh Thiên Minh vừa gọi con bé Diệp Anh là bánh mì nướng đấy - Ánh Mai .

- Gì chứ ? Bánh mì nướng ! Haha ~ Ngọc Tuyền vừa nói vừa ôm bụng cười.

- Mà sao anh Thiên Minh lại trêu nó nhỉ ? ~ Ánh Mai.

- Chắc thấy nhỏ đó ngớ ngẩn ấy mà ! Nhìn cái mặt nhỏ đó là đây không ư rồi !~ Ngọc Tuyền.

- Hahahaha

***Tiết cuối :

Nó một phen bị xấu hổ nên cứ bức bối cho cái tên kia ,tìm mọi cách để trả thù .

A kia rồi! Hắn đang sử dụng điện thoại trong giờ học!Hay lắm bà sẽ trả đũa ~ Nó cười bằng ánh mắt nham hiểm.

- Thừa cô, bạn Thiên Minh sử dụng điện thoại trong giờ học ạ !

Mọi ánh mắt dồn về phía chàng trai có khuôn mặt lạnh lùng ,khiến hắn hoang mang lúng túng.

- Thiên Minh ,anh về viết bản kiểm điểm mai đem nộp cho tôi~ Giáo viên giận dữ nói .Nó đang thầm cười một mình vì kế hoạch đã thành công .

*** Tan học :

Nó hí hửng mang balô đang chuẩn bị về thì bị một cánh tay nắm chặt lại .Đó là Thiên Minh.Hắn nắm chặt tay nó giận dữ :

- Tại sao cậu dám thừa chuyện tôi chuyện dùng điện thoại trong lớp hả ?~hắn trừng trừng thét lên.

Nó ra sức vùng vẫy gỡ tay ra nhưng không được Á đầu .Buông tay tớ ra !

- Trả lời tôi đi ! Tại sao .

- Thế tại sao cậu gọi tôi là bánh mì nướng hả ? ~ Nó nhăn mặt .

- Đồ ngốc ! Bởi vì tôi thích gọi cậu như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Rung động (1)

Vẫn như mọi ngày ,hôm nay nó lại đến trường,lại phải đối mặt với hấn .Hôm nay nó ăn diện hơn ,vẫn áo sơ mi trắng cổ kín và váy đen dài tới đầu gối nhưng hôm nay nó búi tóc lên và cài 1 bông hoa trắng .Mọi ngày đã xinh hôm nay nó lại càng xinh hơn. Nó bước vào trường.Mọi nam sinh nhón nháo cả lên .

- Diệp Anh em là của anh ~ nam sinh 1.

- Ôi yêu quá ~ nam sinh 2 .

Bla bla

Mọi ánh mắt của nữ sinh đều nhìn nó chăm chăm ,lòng ghen ghét (xinh nó khổ vậy đó ^ ^)

- THIÊN MINH! LÀ ANH THIÊN MINH!

Mọi nữ sinh hét ầm ĩ lên.

Giờ chứ là Thiên Minh ư ? Là Thiên Minh.Nó bữa lắm bữa vừa đi thật nhanh cố tình để không nhìn thấy hấn .Giờ chứ hôm qua hấn vừa gọi mình là đồ ngốc ,xấu hổ chết đi được .

À ơ cầu xin người đừng để hấn nhìn thấy con .Nó vừa đi vừa cậu nguyện .Nhưng sao vậy,đôi chân nó đứng khựng lại.Là hấn,hấn đã kéo tay nó lại ,nắm bàn tay nó thật chặt.Nó hoảng hốt .Tìm nó đập nhanh lắm .Thích thích thích

Cảm giác ấy sao quen thuộc quá ! Tại sao ? Nó buông xuôi dòng suy nghĩ kêu lên : Á đầu ,cậu buông tay tớ ra đi mà !

Hấn thấy nó kêu đau liền buông tay ra.

- Cậu đang tránh tôi đấy à !~ hấn nhìn nó .

- Đau ...đau có ~ nó áp ứng đáp.

- Thế sao khi thấy tôi cậu lại đi thật nhanh ~ hấn

- Tại ...tại tớ ...tớ sợ trễ giờ~ nó lắp bắp .

Hấn nhìn vào đồng hồ rồi phì cười ,lộ chiếc răng khểnh trắng trông thật xinh .Nó nhìn hấn ngờ ngác Khi cười nhìn hấn thật đẹp .

- Này ! Đưa đây ~ hấn nghiêm khắc nói.

- Đưa gì !~ nó trở mặt ngạc nhiên hỏi .

- Tiền này giờ ngắm khuôn mặt đẹp trai của tôi ! ~ hấn cười nham nhở .

Nó đỏ mặt,má phồng phồng.Khi giận nhìn nó cũng thật dễ thương !Nó nghe xong câu hấn nói xấu hổ bỏ đi 1 hơi không thèm ngoảnh đầu lại .

Hấn thấy vậy được 1 trận cười vỡ bụng rồi lại chạy theo kêu to:

- Này chờ tôi với đồ ngốc !

Hết bánh mì nướng rồi lại đồ ngốc .Nó giận tía mặt ,vừa giận vừa xấu hổ .

Hắn chạy thật nhanh ,quàng tay lên vai nó :

- Này đồ ngốc sao đi nhanh thế !

Nó hằm hực :

- Buông tay cậu ra đi ! Người khác nhìn thấy đấy !

- Nhìn thấy thì đã sao chứ !~ hắn cười cười .

Trên sân trường hắn vừa cặp kè nó vừa cười toe toét khiến mọi người lấy làm lạ .

- Thiên Minh đấy ư ? Thiên Minh đang đi cùng con nhỏ đáng ghét đó ,lại còn vừa đi vừa cười nói vui vẻ nữa chứ ! ~ Đám nữ sinh bắt đầu bàn tán xôn xao.

Trên sân thượng 2 tia lửa đang nhìn chằm chằm xuống cặp đôi nam nữ kia với lòng căm ghét .Không ai khác đó chính là Ngọc Tuyền và Ánh Mai .

- Diệp Anh hãy đợi đấy ~ Ngọc Tuyền vừa nói vừa bóp nát vỏ lon nước ngọt đang cầm trên tay .

Nhỏ Ánh Mai thấy vậy khiếp sợ ,mặt xanh xao.

Dưới sân trường nó vẫn hằm hực bước đi thật nhanh ,còn hắn thì vẫn lẻo đẻo theo sau trêu chọc nó .Nó tức chết đi được mà !

*** Tg đang trog t/gian thi cử nên ra chap mới hơi chậm nha .Mong mọi người thông cảm và luôn ủng hộ mình để mình có động lực viết tiếp nhé!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tim Tở* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Rung động (2)

***Trong giờ học:

- Ê đồ ngốc ! Cho cậu này ,ăn đi ~Hắn vừa nói vừa đưa cho nó một hộp xôi gà .

Nó không tin được Sao hôm nay hắn tốt với mình vậy cả ?.Sáng giờ nó chưa bỏ gì vô bụng thấy hắn đưa xôi nó ăn ngay (tham ăn quá mà) .Nó cúi đầu xuống không quên cảm ơn hắn và ngấu nghiến ăn lấy ăn để .Không biết sao hắn cứ nhìn nó cười cười .

- Thừa cô .Bạn Diệp Anh ăn quà vặt trong lớp ~ Hắn vừa nói vừa gơ cái tay nó đang cầm hộp xôi lên .

Nó sợ tím mặt .Nó không ngờ hắn lại chơi nó một vở ,nó cứ tưởng rằng hắn tốt bụng ,nó sai thật rồi !Chắc là hắn trả thù cái hôm nó thừa chuyện hắn dùng điện thoại đi động trong giờ học đây mà!

- Diệp Anh ! Sao em dám ăn quà trong lớp hả ? Hừ ra ngoài hành lang đứng cho tôi cho tôi .Hết tiết ở lại trực nhật lớp .Nghe chưa ! ~ cô Mai giận dữ .

- Dạ ~ Nó ú ớ trả lời ,mặt buồn thiu lủi thủi ra ngoài .

Cả lớp được một phen cười vỡ bụng ,hắn càng cười nhiều hơn ai hết.

- Được lắm Thiên Minh ! Cậu dám chơi xỏ tôi .Đứng ngoài hành lang nó chửi thầm hắn ,giận quá nên nó đá chân vào tường Ui da ,đau (tội nghiệp nó ^ ^)

Hết tiết mọi người lần lượt xách balô ra về ,chỉ còn nó phải ở lại dọn cái đồng hồ hỗn độn này .Nó vừa dọn vừa âm ức .

- Soạt

Nó quay đầu lại phía âm thanh vừa phát ra thì thấy bọn Ngọc Tuyền ,Ánh Mai đang khoanh hai tay trước ngực với thái độ ngang ngược trừng trừng nhìn nó .Nó không hiểu mô tê gì cả ,tròn xoe mắt nhìn họ.

- Mày nhìn cái gì .Mau dọn hết cái đồng hồ này đi .Đồ rất rườì ~Ngọc Tuyền quát vào mặt nó.

Mặt mày nó tái mét,run run .

À ta thấy nó như vậy được chỉ khi lấy nguyên cả một tập vở xé toạc ra văng tung tóe hết cả phòng .

Nó giận quá hét lên:

- Sao bạn lại làm vậy!

- Bạn.Đồ giả nai ~ À cười mỉa mai.

-Tôi muốn biết tại sao bạn lại đối xử với tôi như thế !

- Tại sao ư? Đơn giản thôi ,tránh xa Thiên Minh ra ~ À ta nhìn nó với vẻ mặt khinh bỉ .

Nó không hiểu.Tại sao lại bảo nó tránh xa hắn trong khi đó nó và hắn chẳng là gì của nhau cả .

- Thôi được rồi mày nhớ đấy !~Nói xong ả cùng đồng bọn bước ra khỏi lớp .

Nó còn đang ngẩn ngơ thì nhỏ Tiên vào .

- Đây ! Tui vừa thấy nhóm Ngọc Tuyền vừa đi ra khỏi đây,có chuyện gì vậy!~ nhỏ lo lắng.

- Không có gì đâu.Bà đừng để ý đến ~ nó thờ dài 1 hơi .

- Thật là không có chuyện gì chứ !Mà thôi để tui giúp bà dọn dẹp ~ nhỏ nháy nháy mắt.

Nó mỉm cười đầu gật gật như 1 đứa trẻ .Thế là cả 2 bắt tay vào việc .

- Mà này sao tui thấy cái tên kia cứ bắt nạt bà hoài vậy?~nhỏ

- Ai biết được.Đừng nhắc tới hắn nữa ,tức chết đi được mà .Hừ hừ .Nó quyết định sẽ không tha cho hắn.Vì hắn mà nó bị bọn ả kia chửi vào mặt.

- Hay là hắn thích bà nên cứ trêu chọc ~ nhỏ nhìn nó cười sặc sụa rồi chạy .

- BÀ BỊ ĐIÊN HẢ?~ nó quát lên thật to rồi cầm lấy cây chổi đuổi theo nhỏ .

RẦM

Nó ngã chổng queo ,mặt nhăn nhó.

- Đây không thấy...~ nó định quát vào cái người làm nó ngã thì ngộ nhận ra đó là hắn,miệng im bật.

- Sao ...sao anh chưa về mà còn ở đây .Bộ nhìn tui thế này vui lắm hả đồ chết tiệt .

- Làm gì mà phản kháng dữ vậy!Chỉ là tôi muốn giúp cậu thôi mà!

- Giúp cái con khi! Cút đi ~ nó bực bội quát.

Mặt hắn tối sầm lại ,khuôn mặt ác quỷ đã xuất hiện.

Nó không quan tâm tới hắn mà bước đi ,nhưng không may lại bị trượt chân mất thăng bằng ngã nhào vào người hắn .Hắn không giữ được đà cũng ngã theo .Nó đè bẹp lên người hắn ,hai mặt sát nhau khoảng vài cm .Hai ánh mắt chạm nhau .

1s

2s

3s

Tìm nó đập nhanh và có lẽ hắn cũng cảm nhận được điều ấy .

- Đây nhìn đủ chưa hả ~ hắn lên tiếng.

- Hả ...hả .Ờ ờ ~ nó giật mình khi nghe hắn nói ,thẹn thùng ngồi chồm dậy .

Hắn cũng đứng lên sau đó ,dùng tay phủi phủi .

- Ồ... ơ tui về trước đây ~ nó áp a áp ứng ,mặt tái mét vội lấy balô chạy đi 1 mạch,lòng rối bời .

- Này này ~ hấn kêu nó lại nhưng nó đi mất hút rồi .Hấn đứng đó nở một nụ cười rạng rỡ,nhìn theo nó .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Là cậu ?

Hà Nội 7:00

Trong một căn phòng nó vẫn đang ngủ li bì ,tay ôm gối.

Cạch ,cánh cửa mở ra có một người đang bước đến phía nó.

- DẬY ,DẬY ĐI .

Tiếng hét đó làm nó rùng mình chợt tỉnh giấc,mắt vẫn còn lim dim.Thì ra cái người vừa kêu nó là con bé Diệp Nhi.

- Cho 2 ngủ thêm chút nữa đi mà ~ nó ngáp ngáp rồi trùm chăn lên đầu ngủ tiếp.

- Không được 2 dậy mau ,2 đã hứa với em rồi mà.

Nó không nói gì vẫn ngủ mê man.Diệp Nhi thấy thế đành vội chạy xuống lầu ,trông đầu nhỏ cho qua ai dè...

CHENG CHENG CHENG

Tiếng xoong nồi gõ lên liên tục ,âm vang cả phòng ,nó nhức nhối cả tai bật choàng dậy.

- Thôi được rồi đi là được chứ gì ,đừng gõ nữa ~ nó nhăn nhó.

Còn nhỏ Diệp Nhi thì đứng nhìn nó mà cười sặc.

Sau khi vscn nó thay đồ và chải tóc .Hôm nay nó diện 1 chiếc váy màu hồng phấn,tóc xõa ngang vai ,mang đôi giày 5 phân .Trông nó bây giờ chẳng khác gì một quý cô tiểu thư ,quyền điệu hơn,quyển rũ hơn.Còn nhỏ Diệp Nhi thì cũng diện một chiếc váy nhưng là màu trắng,tóc búi lên,mang đôi giày cũng 5 phân ,ỏ nhỏ toát lên sự cá tính .

- Gọi cho Thanh Tiên chưa ~ nó nhìn Diệp Nhi hỏi .

- Dạ rồi .Chị ấy nói 5 phút nữa đến .

Bíp bip bip

Tiếng còi xe kêu lên inh ỏi làm phá tan cuộc trò chuyện giữa 2 người .

- Bỏn cô nương đã tới rồi đây ! Mời 2 muội muội lên xe .

Cả 2 đưa đưa mắt nhìn nhau cười rồi chạy tọt lên xe .

-BẮT ĐẦU!

Chiếc xe taxi bắt đầu khởi hành .

- Đi đâu đây ~ nó hỏi

- Siêu thị ~ cả 2 đồng thanh .

- Siêu thị thẳng tiến.Yahhoo

Trên chuyến xe taxi 3 đứa cười nói vui vẻ ,đám đủ chuyện từ trên trời rơi xuống đất khiến bác tài xế ngạt thở toàn tập .

Kít.

Xe dừng lại ,3 đứa nó bước ra khỏi xe .

1

2

3

Chạy

Tiếng nói vừa dứt cả 3 chạy ào ào vào trong làm mấy chú bảo vệ không khỏi giật mình. Tụi nó chạy hết chỗ này sang chỗ khác, lồi lồi kéo kéo.

- Chiếc váy này được không Diệp Anh !

- Hay là cái này .

- Ôi đôi giày xinh quá!

- Chiếc nón này trông baby quá ...

Tụi nó chạy hết shop này sang shop khác ríu rít như mấy đứa con nít .Sau khi mệt rã rời tụi nó vội thanh toán và kéo nhau đến 1 quán ăn gần siêu thị .

- Chị ơi cho em 3 bánh kẹp ~ nhỏ Tiên lên tiếng.

- Ok ~ chị phục vụ mỉm cười .

5 phút sau:

- Bánh kẹp của các em đây !~ chị phục vụ mỉm cười đặt đĩa bánh kẹp xuống bàn.

- Cảm ơn chị !~ 3 đứa đồng thanh.

- Chúc các em ăn ngon miệng!

Nói rồi chị phục vụ đi vào trong .

- Oa .Trông hấp dẫn quá.

CÁCH .Cánh cửa mở ra ,một chàng thanh niên trẻ bước vào khiến tất cả mọi người chú ý đến.

- ĐẸP TRAI QUÁ

Các cô gái ấy đều hết ầm lên nhìn anh chăm chú.Chỉ riêng nó là không để ý đến,nó ngồi cặm cụi ăn miếng làm nhắm Đúng là cái lũ hám trai đẹp

- Cho tôi một bánh kẹp ~ người thanh niên ấy lạnh lùng nói với người phục vụ .

- Này này Diệp Anh nhìn kia ~ Thanh Tiên nhéo nhéo tay nó.

- Nhìn gì.

- Cậu ...cậu ấy kia .

-Ai ~ nó vừa ăn vừa hỏi .

- Xin lỗi có thể cho tôi ngồi chung bàn được không.

Nó ngóc mặt lên nhìn kẻ vừa nói thì ngộ nhận ra là Thiên Minh.Nó đang ăn dở cái bánh thì bị hấn làm sặc ,phun toàn tập vào mặt hấn .

Mặt hấn tối sầm lại ,2 mắt trừng trừng nhìn nó.Nó vội tránh tia lửa đạn đấy .Còn tụi kia thì nhìn nó và hấn lúc này ôm bụng cười sằng sặc.Hấn thấy vậy lấy lại sắc thái .

- Này cậu ngồi xuống đây đi ~ nhỏ Tiên mỉm cười nhìn hấn.

Hấn vội lấy ghế ngồi xuống ngay bên cạnh nó ,nhìn nó một hồi lâu rồi mỉm cười.

Trong quán hấn vẫn đang cười nói vui vẻ với 2 đứa kia ,thình thoàng có liếc mắt nhìn sang nó .

- Anh Thiên Minh vui tính thật đấy ~ Diệp Nhi.

- Tổ cú tương cậu khó tiếp xúc lắm chứ .Ai dè khi gặp ai đó thì khác hấn ~ nhỏ Tiên vừa nói với hấn vừa đưa mắt nhìn nó cười cười .

Nó hiểu được ánh mắt ấy của nhỏ bởi nó và nhỏ chơi thân với nhau từ bé rồi mà ,lại luôn học chung lớp nữa nên nó quá hiểu nụ cười ẩn ý của nhỏ.

Cuộc vui nào rồi cũng sẽ tàn hấn vội chia tay tụi nó ra về.

- Ê .Trời đang mưa mà hay là cậu đi taxi về với cùng tụi tui đi .

- Cảm ơn .Không cần đâu tớ đi bộ về cũng được .

Vừa dứt lời hấn chạy đi luôn dưới cơn mưa kia.Chúng nó cũng lên xe ngay lúc đó .Xe vẫn đang chạy ,nó nhìn ra khung kính ngắm mưa rơi thì thấy bóng dáng hấn đang chạy vội vã dưới cơn mưa,nó đưa tay ra khung kính hứng từng giọt mưa rơi nhẹ nhẹ .Chợt mọi kí ức ùa về Mưa .Có 1 bóng người đang chạy về phía nó .Ánh mặt ấy ,nụ cười đó .Đúng rồi là giây phút ấy ,chàng trai của năm xưa

- DỪNG LẠI.DỪNG XE LẠI ~ nó hét lên kêu tài xế dừng xe.

Kit

Xe vừa dừng nó vội mở cửa chạy lao xuống,chạy mãi ,chạy đến nơi mà con tim nó đang mách bảo mặc cho 2 đứa kia kêu nó ầm ĩ nhưng nó vẫn chạy.

Bỗng chốc nó thấy bóng dáng hấn .Hấn không khỏi ngạc nhiên khi thấy nó đang chạy về phía hấn cả người ướt đầm mưa .Nó chạy đến đứng trước mặt hấn thở hồng hển .

- Là cậu ! Mưa ...Là mưa ~ nó nhìn sâu vào mắt hấn như muốn được nghe câu trả lời .

Nhưng hấn không trả lời ,đứng mỉm cười nhìn nó .

- Cậu đã biết rồi sao !

- Nói vậy là...là cậu đã nhận ra tớ ~ nó ngập ngừng hỏi .

- Tớ nhận ra từ cái hôm đầu tiên đi học rồi ~ hấn đáp .

Nó vỡ òa trong hạnh phúc.Cuối cùng thì nó cũng tìm thấy người con trai ấy .Giờ nó đã hiểu tại sao lần đầu tiên nhìn thấy hấn trên lớp lại có cảm giác như từng gặp nhau trước đó .Hóa ra người con trai năm xưa làm nó rung động lại là hấn - Thiên Minh .

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tim Tớ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đồ đáng ghét !

...

Vẫn là đi học như mọi ngày nhưng hôm nay trong nó mang một cảm giác khác lạ.

- Ê đồ ngốc,chép bài giúp tôi nhé ! ~ hấn nói bằng giọng điệu lạnh lùng.

Nó khoanh 2 tay lại lên giọng:

- Bài của ai thì người ấy tự chép nhé .

- Tôi bảo chép thì cậu phải chép nghe chưa - hấn nhìn nó bằng ánh mắt máu lửa .

- Không...không - nó kéo dài một tràng .

Cốc

Hấn cốc vào đầu nó 1 cái thật mạnh.

- Sao cậu dám cốc tui hả - nó méo mào nhìn hấn.

- Im lặng và chép bài cho tôi nếu không muốn bị cốc nữa.

Nói xong hấn gục đầu xuống ngủ ,miệng cười thầm .Không hiểu sao hấn cứ thích chọc giận nó,mỗi lần nhìn thấy nó điên lên vì hấn thì hấn thấy vui lắm.

- Cái con người này mura nắng thất thường!haizza - nó chép miệng.

Giờ ra chơi :

Hấn định kéo nó xuống căng tin thì bị Ngọc Tuyền chặn lại:

- Anh Thiên Minh ơi ,chiều nay đi ăn cùng với em nhá - cô ta nói giọng điệu nũng nịu,ngọt sớt .

- Xin lỗi, tôi không quen biết cô .Tránh đường cho tôi đi.

Hấn kéo tay nó bước ra khỏi lớp.

Ngọc Tuyền tức tối khi bị từ chối .Mọi người đều nhìn ả với ánh mắt xem thường.Bởi cô ta ý nhà giàu nên luôn bắt nạt người khác nên ít có ai mà ưa cái tính kiêu hãnh của cô .

- Nhìn cái gì mà nhìn,tránh đường ra cho tao - ả quát lên rồi bước ra khỏi phòng,lòng điên tiết.

Dưới căng tin ,hấn mua bánh mì cho nó.

- Đây ăn đi - hấn chìa tay đưa cho nó .

Nó cầm lấy cái bánh mì vui vẻ cảm ơn .Bỗng dưng một bàn tay đặt trên vai nó.Nó quay lưng lại,thì ra đó là nhỏ Tiên.

- Ưm ưm .Có người thương rồi quên đi bạn bè là sao hả! ~nhỏ liếc mắt nhìn nó .

- Người thương gì chứ .Cậu chỉ biết nói đùa .Ngồi xuống đây ăn cùng với tớ đi .Haha ~nó cười cười nhìn nhỏ.

- Ok baby ~ nhỏ nháy mắt rồi kéo ghế ngồi xuống.

Cả 3 vừa ăn vừa trò chuyện vui vẻ mà không để ý rằng có đôi mắt lửa đạn đang nhìn họ.

- Chị Ngọc Tuyền nhìn đi ,tụi nó nghĩ là ai mà dám thân mật với anh Thiên Minh như vậy.Chị phải làm gì đi chứ ~ Ánh Mai.

- Mà đừng lo .Cứ chờ đi,tao sẽ không để yên cho con nhỏ kia đâu ~ ả nhìn nó bằng ánh mắt sát thủ .

- Cậu lên xe đi để tôi chờ cậu về ~ hấn.

- Không cần đâu tớ tự về được rồi~ nó hươ tay từ chối.

- Sao cậu cứ thích bướng bỉnh như vậy hả.Tôi bảo thì leo lên đi ~ hấn gắt lên.

- Ờ ờ ~ nó gật gật rồi leo lên xe.

Ánh nắng vàng dịu , con gió nhẹ chợt thoáng qua.Từng cánh hoa sữa bay bay theo chiều gió .Nó đưa tay đón lấy một cánh hoa nhỏ ,mím cười.Hấn chở nó ,cả 2 không nói gì mà chỉ im lặng .Chiếc xe đạp vẫn băng băng trên đường ,mùi hoa sữa tỏa ra thơm ngây ngất.

Sao mà dạo này tg làm biếng viết quá ^ ^

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngọc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Âm mưu

Ngày hôm sau :

Nó đang lúi húi chuẩn bị đi về cùng với nhỏ Tiên thì chiếc điện thoại bỗng reo lên . Nó liền mở ra xem ,đó là một tin nhắn :

Cậu mau xuống kho dụng cụ của trường, tớ có chuyện muốn nói- Thiên Minh

- Ai nhắn vậy Diệp Anh- Thanh Tiên bần khoản hỏi.

- A là Thiên Minh. Cậu ấy bảo tớ xuống nhà kho có chuyện muốn nói- Nó

- Ừ vậy thôi tui về trước nhà. Bye- nhỏ Tiên nói xong rồi lảo đảo bước đi.

- Bye cậu- Nó cũng đi ngay sau lúc ấy.

Nó vừa đi vừa nghĩ ngợi Cái tên này sao lúc nãy ở trên lớp không nói luôn đi ,kêu mình xuống nhà kho làm gì

Cuối cùng nó cũng bước tới nhà kho.

KẾT

Nó mở cửa bước vào trong. Nó lên tiếng gọi:

- Thiên Minh! Tớ đến rồi đây ,cậu ở đâu vậy.

Trong căn phòng, bóng tối bao trùm, khắp các vách tường là mạng nhện ,bụi.

Nó gọi to hơn nhưng không có ai trả lời. Bỗng có một lực lớn từ phía sau giống như một thanh gỗ đánh vào sau lưng nó làm nó ngã đi.

Có 1 người bước đến phía nó ,lấy chiếc điện thoại trong túi nó rồi nở một nụ cười ranh mãnh.

1 tiếng đồng hồ sau .

Nó mở mắt ra ,đứng dậy ,đầu vẫn còn choáng váng. Nó nhận ra là mình đang ở trong nhà kho .Định mở cửa ra nhưng sao vậy này nó mở cửa không được, cửa bị khóa rồi.

Nó lấy hơi kêu lên thật to :

- Có ai không,giúp tôi với.

- CÓ AI KHÔNG!

Nó hét lên thật to nhưng không có ai trả lời hết, mọi người đều về hết rồi, căn nhà kho lại cách xa quá nên bác bảo vệ không thể nào nghe thấy. Nó hoảng sợ ,sực nhớ đến chiếc điện thoại, nhưng nó tìm hoài mà không thấy đâu cả. Diệp Anh ngồi bịch xuống đất trong vô vọng.

Chiều về dần, bóng tối bao trùm. Trong căn phòng ,nó vẫn ngồi đó lòng nơm nớp lo sợ ,cố gắng ngồi chồm dậy mong rằng lần này sẽ có người giúp nó. Nhưng nó gọi mãi mà không có ai nghe thấy. Cổ họng nó rát cả lên.

Cùng thời gian ấy, Diệp Nhi thấy nó vẫn chưa về thì lo lắng lắm .Nhỏ gọi cho Thanh Tiên hỏi nhưng Tiên cũng không biết nó đang ở đâu nữa. Thanh Tiên bâng gọi cho Thiên Minh .

Ở đầu dây bên kia:

- Alo

- Thiên Minh! Cậu có đang ở cùng với Diệp Anh không? -Nhỏ lo lắng.

- Không.

- Vậy lúc chiều cậu ấy đi gặp cậu xong có nói là sẽ đi đâu không?

-Cậu nói gì vậy tớ đâu có gặp cậu ấy ngoài lúc trong giờ học - hấn giải thích.

- Vậy là sao chẳng phải lúc chiều cậu nhắn tin bảo cậu ấy xuống nhà kho có chuyện muốn nói à- nhỏ ngạc nhiên .

Hấn không nói gì cúp máy ngay sau đó, vội vàng chạy xuống nhà lấy xe đạp đạp nhanh tới trường.

Còn nó vẫn ngồi trong một góc tối của nhà kho.

- Diệp Anh. Cậu có trong đó không? -hấn gọi to ,tay đập mạnh vào cửa.

Nghe tiếng Thiên Minh gọi nó ngồi dậy lên tiếng:

-Thiên Minh tớ ở trong này.

Hắn không trả lời, dùng 1 đòn karatê thật mạnh phá cửa. Cánh cửa bật ra ,hắn bước vào trong.

Nó chạy đến, ôm chầm lấy hắn.

-Tớ cứ tưởng...hức...tưởng cậu sẽ không đến...hức hức -nó meo meo khóc.

-Nín đi tớ đã đến rồi mà- hắn vỗ vỗ vào lưng nó.

-Thôi chúng ta đi về thôi -hắn nói xong nắm tay nó ra khỏi phòng.

Từng cơn gió se lạnh chợt thoáng qua .Nó ngồi trên xe run rẩy.

- Lần sau đừng có ngốc như vậy nữa nha -hắn thì thào nói.

-Uhm uhm - nó gật đầu .

Hắn chở nó về tới nhà. Nó bước xuống xe .

- Thiên Minh cảm ơn cậu .

- Không có gì. Cậu vào nhà đi - hắn mỉm cười nhìn nó.

Nó mỉm cười lại rồi bước vào trong.

Hắn cũng đi ngay sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Sẽ biết tay tui

Sáng hôm sau, nó đến trường với vẻ mặt vui vẻ như hàng ngày. Nó bước vào lớp thì thấy hắn đang ngồi đọc sách .Nó nở 1 nụ cười rạng rỡ nhìn hắn rồi đến chỗ ngồi.

Thấy nó đến, hắn dừng việc đọc sách.

-Cậu không sao chứ! -hắn đưa mắt nhìn nó.

Nó mỉm cười lắc đầu.

-Tớ không sao !

Hắn đưa tay với lấy 1 hộp sữa trong balô để trước mặt nó.

-Cho cậu đấy.

Nó cầm lấy hộp sữa vui vẻ cảm ơn hắn.

Trong căn tin ,nó và Thanh Tiên đang trò chuyện với nhau .

- Diệp Anh có biết ai là người đã nhốt cậu không? -nhỏ nhìn nó chăm chăm.

Nó lắc đầu, miệng vẫn nhai bánh mì.

-Tui mà biết ai là người đã nhốt cậu thì sẽ biết tay tui-nhỏ liếc liếc nhòm ngó xung quanh.

Nó không khỏi nhìn cười trước vẻ mặt của nhỏ. Nhỏ thấy nó vậy thì cười trừ.

-Thôi tui đi vệ sinh xối rửa, ngồi chờ tui đó -nhỏ nói xong bước ra khỏi căng tin .

Nhỏ đang đến phòng vệ sinh thì đột nhiên dừng lại. Nhỏ nhìn thấy Thiên Minh và Ngọc Tuyền đang nói chuyện với nhau. Với cái tính tò mò nhỏ chạy đến núp dưới 1 bụi cây gần chỗ đó đồng tai nghe.

Dưới tán lá xanh ròn,hắn đang nói gì đó với Ngọc Tuyền.

Hắn trừng trừng nhìn Ngọc Tuyền.

-Có phải cô đã nhốt Diệp Anh trong nhà kho không? -hắn nhìn Ngọc Tuyền bằng ánh mắt máu lửa.

Cô ta vẫn thản nhiên ,đồng đánh vuốt vuốt lại mái tóc.

-Anh nói gì vậy tại sao em lại nhốt cô ấy-cô sẫm soi móng tay.

-Cô nói dối. Cái điện thoại của Diệp Anh bị vứt trước cửa, số điện thoại gửi tin nhắn cho cậu ấy là của cô- hắn quát lên thật to.

Biết không thể nào chối cãi nên Ngọc Tuyền đã lộ vẻ mặt thật sự của cô ta.

-Đúng là tôi đã nhốt nó đấy. Thật ra nó có gì tốt mà sao anh lại quan tâm nó đến vậy- Ngọc Tuyền giận dữ .

-Tôi cảnh cáo cô không được làm hại đến cậu ấy nữa- hắn đưa tay chỉ trước mặt cô rồi lặng im bước đi.

Ngọc Tuyền vẫn đứng đó, khuôn mặt cô tối sầm lại, 2 tay bóp chặt lại.

Riêng nhỏ, nhỏ đã nghe thấy hết cậu chuyện .Nhỏ vội vàng chạy vào căng tin .

Thấy nhỏ vào, nó nhăn mặt nhìn nhỏ:

-Sao cậu đi vệ sinh gì mà lâu thế, có biết là...

Nó chưa nói hết cậu thì đã bị nhỏ lôi tay kéo đi .Nó không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa, nhỏ kéo nó đi đâu vậy.

-Cậu lôi tớ đi đâu vậy- Nó ngạc nhiên.

-Tớ biết ai là người đã nhốt cậu rồi- nhỏ nói.

-Là ai ?

- Là Ngọc Tuyền- nhỏ khẳng định chắc chắn.

Nó lấy làm lạ, tại sao Ngọc Tuyền lại nhốt nó cơ chứ, nó có đụng chạm gì đến cô đâu .

Nhỏ kéo nó vào trong nhà kho lấy 1 sợi dây thừng to.

-Cậu lấy dây thừng làm gì vậy- Nó hỏi.

-Đi theo tui rồi biết.

Nó đi theo nhỏ, nhỏ chạy đến 1 gốc cây buột 1 đầu dây vào.

- Cậu định làm gì vậy! -nó hỏi.

-Trả thù giúp cậu . Ngọc Tuyền dám nhốt cậu trong nhà kho - nhỏ.

- Cái gì?

-Thôi núp vào kia đi !-nhỏ lôi nó đến bụi cây gần đó núp chờ Ngọc Tuyền.

Ngay lúc đó nhóm Ngọc Tuyền đang đi đến, về mặt có vẻ đang bực bội.

Nhỏ cười đắc chí miệng nhăm nhem.

3

2

1

Dứt...

Nó vừa nói xong thì...

RẦM

Ngọc Tuyền ngã nhào xuống đất(giống kiểu chụp éch (^ ^)).

Nhỏ và nó núp trong lùm cây được 1 phen cười vỡ bụng.

Đám đàn em riu rít cả lên:

- Ngọc Tuyền chị không sao chứ?

Ngọc Tuyền đứng dậy, khuôn mặt tối sầm lại, miệng quát lên:

- Cái quái gì vậy.Là đứa nào. Đứa nào ?

Cả 2 đứa ,nhỏ và nó vội chạy đi .

-Haha cậu nhìn thấy cái mặt của Ngọc Tuyền lúc này không, haha - nhỏ cười sảng sặc.

Nó mỉm cười rồi cả 2 chạy vào lớp ngay sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tim Tở* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Là lỗi của tớ!

- Là mày phải không? Là mày đã khiến tao bị ngã vì cái sợi dây quái gỡ kia.

Tiếng quát vang lên làm chấn động cả phòng vệ sinh .Ngọc Tuyền xô nó xuống sàn.

Nó đau đốn, 2 gối quỵ xuống rên rên nước mắt .

- Tôi...Tôi Không biết ~ nó rơm rớm nước mắt.

- Không phải mày thì là ai ! Có phải anh Thiên Minh đã nói cho mày biết tao chính là người đã nhốt mày trong nhà kho nên mày đã trả thù tao.

Ngọc Tuyền bước sát tới , tay bóp chặt vào còm nó .

- Nói đi .Sao mày cảm như hén thế kia ! ~ Ngọc Tuyền trừng trợn nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống.

Nó im lặng ,nước mắt vẫn cứ rơi.

- Mày khóc đi .Sẽ không có ai cứu mày đâu ~ NT buông tay ra khỏi còm nó, tay ra hiệu cho đàn em.

Đàn em hiểu ý, cả bọn xúm lại quanh nó.

CHÁT ***

Một đứa con gái trong đàn em tát thật mạnh vào mặt nó.

Khuôn mặt nó in rõ dấu cả 5 ngón tay.

Cả đám túm lại giật tóc nó ,nó kêu gào lên nhưng không có ai giúp nó cả.

/// Thanh Tiên, Thiên Minh cứu mình với ! ///

Ngọc Tuyền đứng đấy nở một nụ cười thỏa mãn nhìn tụi đàn em dầy vò nó.

- DỪNG LẠI!

Cả bọn dừng tay khi nghe thấy tiếng nói ấy(Là nhỏ Tiên ấy) . Ngọc Tuyền rào bước tới,miệng nhép nhép:

- A .Mày định tới cứu nó à! ~ Ngọc Tuyền đưa tay đặt lên vai nhỏ.

Theo phản xạ tự nhiên nhỏ hất tay cô xuống, lên giọng.

- Thả cậu ấy ra !

Ngọc Tuyền lấy tay vắn lại cổ áo :

- Tao không thả đấy. Mày tính làm gì tao .

- Tao bảo mày thả ra ~ nhỏ trừng mắt.

- A ! Con này gan nhỉ? Mày lấy tư cách gì mà dám..

- Nếu mày không muốn ông cha danh giá của mày bị mất mặt khi biết con gái mình bạo lực học đường..

- Mày dám uy hiếp tao...

Ngọc Tuyền giơ tay lên định tát vào mặt mặt nhỏ 1 bạt tai thì bị nhỏ nắm tay lại.

- Tao đã gọi bảo vệ rồi, nếu muốn...

- Thôi được rồi coi như lần này tụi bây gặp may .ĐI ! ~ NT bực tức bước ra ,cả bọn kia cũng vậy.

Ngọc Tuyền không phải vì sợ nhỏ chẳng qua là cô sợ ông cha của cô sẽ mất mặt te tát vào mặt cô ,cắt tài khoản trong thẻ của cô. Chứ cô xưa nay là đại tỉ trùm trường sao lại sợ 1 đứa con gái bình thường được.

- Diệp Anh ~ nhỏ chạy đến đỡ nó lên.

Nó đầu tóc rối bời, khuôn mặt nhem nhuốc đứng dậy.

- Không sao chứ! ~ nhỏ nhìn nó.

- Không...không sao !

- Tui xin lỗi là tại tui hết ~ nhỏ buồn rười.

- Sao lại tại cậu, cậu chỉ vì giúp tui trả thù thôi mà.

- Diệp Anh...~ nhỏ ôm chầm lấy nó .

- Thôi đi về thôi! - nó nói.

- Diệp Anh mặt cậu bị sao vậy!

Cậu hỏi bắt ngờ của Thiên Minh làm nó giật cả mình.

- Hờ ...Tớ đâu có sao đâu- Nó áp úng tay che lấy khuôn mặt.

- Đưa tôi xem - hấn gạt tay nó ra .

- Là ai ? - hấn khuôn mặt nghiêm khắc hỏi.

- Không...làm gì có ai .Tớ bị té thôi ~ nó cười trừ.

- Là Ngọc Tuyền đó ~ nhỏ ngồi ở bàn trên vọng xuống.

- Thanh Tiên...sao cậu ~ nó đá lông nheo với nhỏ.

Khuôn mặt hấn trở nên lạnh đến tột cùng, kéo tay nó đi.

Tại lớp 10b5:

Một nhóm con gái ngồi xúm lại, đưa đại ti bắt ngang chân lên bàn, miệng ngậm điều thuốc.

Mùi khói thuốc bốc lên nồng nặc,có tiếng xi xào ở bên ngoài.

Hấn lôi tay nó bước vào trước mọi con mắt bàn tán xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tôi cấm ai đụng vào cậu ấy !

...

- Sao cô dám đánh Diệp Anh! ~ hấn nắm tay nó bước tới chỗ Ngọc Tuyền.

Ngọc Tuyền đứng dậy,vứt điều thuốc đang hút giờ xuống sàn, mắt trừng trợn nhìn nó.

- Mày dám kể với anh Thiên Minh, có gan nhi ~ Ngọc Tuyền nhếch môi cười đều.

Nó sợ sệt đứng nép sau lưng hấn,lòng không an tâm lắm.Nó sợ lại bị Ngọc Tuyền đánh ,nó sợ lắm . Hấn thấy nó có vẻ sợ hãi nên kéo nó lên ,quàng lên đôi vai nhỏ bé của nó .

- Nghe đây, từ giờ trở đi tôi cấm ai đụng chạm gì đến cậu ấy.

Ồ ~ tiếng đồng thanh vang lên, những tia lửa đạn nhìn chằm chằm vào nó.

Sao con bé ấy lại được anh Thiên Minh bảo vệ đến vậy chứ?

Nó nghe thấy những lời ấy ,mặt đỏ bừng lên ,nó muốn chạy đi ra khỏi cái nơi này thật nhanh.

- Nhớ đây! ~ hấn lôi nó ra khỏi lớp 10b5 trước mọi lời bàn tán xôn xao. Hấn nghe thấy nhưng không quan tâm.Còn nó, nó then thùng lồng mang 1 cảm xúc khó diễn tả.

Ngọc Tuyền đứng lặng, mặt đen sầm, tay bóp chặt lại.

- Được lắm dám từ chối tôi thẳng thoi trước mặt mọi người!

- Ngọc Tuyền chị đừng tức giận nữa ~ Ánh Mai chạy tới an ủi .

Ngọc Tuyền hừ 1 tiếng ,đá 1 cú thật mạnh vào ghế. Chiếc ghế ngã ngửa, đổ sầm xuống sàn.

Thật ra Ngọc Tuyền không yêu Thiên Minh chỉ là Ngọc Tuyền muốn thể hiện mình. Những thứ gì không thuộc về cô ,cô nhất định cũng sẽ không cho người khác cướp đi .

Tại 10b1:

Nó vẫn còn xấu hổ ,chúi đầu xuống bàn không dám nhìn mặt ai kể cả mặt hấn. Trong lớp vẫn còn có tiếng bàn tán, 1 vài nữ sinh quay xuống nhìn nó.

Nó nghĩ nó là bạn gái của anh Thiên Minh chắc, mà sao anh Thiên Minh lại che chở nó đến vậy ~ 1 nữ sinh nói.

Hay 2 người ấy là 1 cặp ~ nữ sinh tiếp theo.

Không thể nào... ~ cả nhóm nữ sinh đồng thanh .

Bỗng 1 vài đứa con trai chạy hấp tấp vào trong .

Cô vô ,cô vô

Cô giáo bước vào trong ,cả lớp im ắng cả lên không hề có 1 tiếng xì xào. Thế là bài giảng bắt đầu, nó không thể nào chú tâm lắng nghe lời giảng, đầu suy nghĩ vẩn vơ.Nó cắn đầu bút, tâm trạng rối bời nhìn ra ngoài cửa sổ.

- Diệp Anh tập trung giúp cô đi !~ cô giáo nhắc nhở khi thấy nó không tập trung trong giờ học.

Nghe tiếng gọi nó giật cả mình, mắt xoe tròn .Hắn ngồi bên cạnh thấy thế lòng cười thầm.

Sau tiết học, nó vội vàng mang balô đi về.Nó rào bước đi ,mắt đảo đảo nhìn xung quanh.

- Cậu đang tìm tôi đấy à! ~ hắn bước tới nở 1 nụ cười tươi tắn.

Ôi thôi rồi. Nó lại chết mê cái nụ cười tỏa nắng của hắn. Thấy nó đứng im không nói gì hắn huơ huơ tay trước mặt nó.

- Này...này.

- Hà ...~ Nó có chút giật mình, má đỏ ửng.

- Thôi đi về thôi, để tôi đưa cậu về.

Hắn vừa nói vừa khoát tay lên vai nó đẩy nó đi.Nó như 1 đồ vật bị lôi đi thật nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Đỏ Ngọc ! Sao Không Tim Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Cậu đang ghen đấy à !

...

Hôm nay là thứ 2 Diệp Anh lại phải đi học. Nó tung tăng chạy nhảy trên con đường quen thuộc. Nó vừa đi vừa hát vu vơ vài câu .Cơ mà nó hát cũng hay lắm đấy, tiếng hát của nó đã khiến bao đứa con trai ngã quỵ xuống rồi.

Nó bước tới gần cổng trường thì đập trước mắt nó là cảnh tượng gì thế này. Hắn đang nói chuyện vui vẻ với 1 cô bé .Nó đoán cô bé ấy học cấp 2 vì chỉ cần nhìn thoáng qua bộ trang phục thì ai cũng biết.Cô bé ấy có mái tóc màu nâu đỏ, gương mặt khá xinh xắn. Nó đứng từ xa nhìn nên không nghe thấy họ nói với nhau những gì. Nó chỉ thấy cô bé ấy tay cầm 1 hộp quà và đưa cho hắn, hắn mỉm cười nhận lấy. Nó đứng trơ trơ ,lòng khó chịu vội chạy vào nhanh trước khi hắn nhìn thấy.

Nó quăng cái cặp xuống bàn, ngồi ịch xuống ghế. Đầu óc nó rối tung , vò đầu như điên loạn. Thanh Tiên chưa vào lớp chứ nếu không là nhò lại tra tấn hỏi nó này nọ nữa rồi.

Hắn bước vào lớp thấy nó và tất nhiên nó cũng nhìn thấy hắn. Hắn mỉm cười tay vẩy vẩy nó nhưng rồi nụ cười ấy tắt đi sau vài giây .Gi vậy! Nó không thèm vẩy tay lại hay là cười giống như mỗi ngày. Nó làm lơ như chưa thấy khuôn mặt của hắn, đầu hướng ra cửa sổ, tay giả vờ cầm sách.

Hắn lấy làm lạ định hỏi nó nhưng vừa lúc ấy cô giáo bước vào trong.

Cả lớp đứng lên ~ lớp trưởng hô to.

Thế là cả lớp đứng lên chào cô giáo. Nó cũng đứng lên rồi ngồi xuống khi cô giáo ra hiệu.

Thấy về mặt nó có vẻ là lạ, hắn thì thảo hỏi nó.

- Này cậu bị sao vậy!

-...

Nó làm bộ không nghe thấy, giả vờ chăm chú nghe giảng bài. Hắn thấy nó không trả lời thờ dãi 1 hồi rồi quay mặt lên bảng nghe giảng. Nó vẫn giữ bộ mặt ấy. Bực bội, tức tối là những cung bậc cảm xúc trong nó lúc này. Chính nó cũng không hiểu bản thân mình đang bị làm sao nữa.

Sau 5 tiết học, nó uể oải mang balô ra về. Nó cố tình tránh né hắn, chân sải bước đi nhanh. Thấy nó có vẻ như là tránh mình hắn vội vã vác balô chạy theo sau. Hắn đi sau nó, nó cảm nhận được điều ấy nên bước đi nhanh hơn. Đúng như những gì hắn đoán, hắn chạy lên chắn ngang trước mặt nó. Nó có vẻ không vui, nhăn mặt.

- Sao cậu lại tránh tôi ~ hắn nhìn nó.

- Tôi không có ~ Nó trả lời dứt khoát.

- Hay là tôi làm sai điều gì khiến cậu giận.

- Đã bảo là không có rồi mà ~ Nó câu lên.

- Chắc chắn là cậu đang giận tôi rồi!

- Thôi được rồi cậu đi mà hẹn hò với cái cô bé lúc sáng đi, đừng có mà đứng đây nói gở ~ Nó nói.

Khi nghe những lời ấy khuôn mặt hắn biến sắc hẳn, lúc đầu là ngỡ ngàng rồi sau đó ôm bụng cười sặc.

- Cậu cười cái gì!

Hắn kìm chế không để mình cười nữa, miệng ghé sát vào tai nó thì thầm.

Sao! Cậu đang ghen đấy à

Mặt nó trong giây lát đỏ bừng lên. Nhìn khuôn mặt đỏ lên vì ngượng của nó hắn cười sặc.

- Đúng là cậu đang ghen rồi!

- Cậu nói bậy, tớ làm gì mà phải ghen ~ Nó áp úng, xấu hổ như muốn đào hố chui xuống.

Hắn không chọc tức nó nữa nhưng miệng vẫn còn cười. Nó vội chạy cầm balô che lên mặt để hắn không nhìn thấy khuôn mặt dị dạng của nó lúc này.

Thấy nó chạy, hắn co cẳng chạy theo sau kêu nó.

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Sự thật .

...

Ánh nắng tỏa nhẹ, vài con gió chọt thoáng qua, mây trôi bông bênh. Dưới vĩa hè, nó vẫn còn xấu hổ tay che mặt, lại 1 lần nữa hắn chạy lên phía trước chắn đường nó. Nó tròn mắt lạnh giọng nói:

- Cậu theo tớ làm gì, tránh đường cho tớ đi về.

- Này cậu vẫn còn giận tôi à!

- Tôi không có giận ai hết vậy nên cậu tránh đường cho tớ.

Nó nói xong men theo phía khác tiếp tục đi .Hắn đứng lại phía sau, giọng cười ma mĩnh, nói vọng lên.

- Thật ra cô bé lúc sáng ấy chẳng qua là nhờ tôi đưa giúp hộp quà cho cậu bé hàng xóm thôi .Sao cậu lại hiểu lầm chứ!

Nó có nghe thấy nhưng không dừng lại, chân vẫn cứ bước, môi mỉm cười. Tại sao mình lại hiểu lầm cậu ấy cơ chứ? Đó là dòng những suy nghĩ trong nó lúc bấy giờ.

Nó đi ngang qua 1 tiệm bánh, ngắm nghía những chiếc bánh nhỏ nhắn xinh xinh. Một ý tưởng lóe sáng trong đầu nó .Nó chạy vào 1 cửa hàng gần đó , khi về tay xách 1 túi thật lớn .

Nhà của Diệp Anh:

- Trúng, bột, đường, dâu tây ,vani ,... Đã đủ chưa nhĩ? ~ nó lẩm bẩm.

Diệp Nhi đang ngồi xem tivi thấy có tiếng leng ceng dưới bếp thì chạy xuống xem thử. Nhỏ khá ngạc nhiên khi thấy chị nhỏ vào bếp và cái đồng hồ loạn trên bàn. Nhỏ bước tới thấy trên bàn toàn là nguyên liệu để làm bánh thì lấy làm lạ.

- Gì đây .Chị tính làm bánh hả .Bộ chị định tặng cho ai nhân ngày sinh nhật hả ? ~ nhỏ hỏi nó 1 lúc.

- Không phải chị làm bánh để tặng cho 1 người ~ Tay nó còn đánh trứng ,miệng nói.

- Tặng cho 1 người, Thanh Tiên hay là ...

- A em biết rồi...haha...haha ~ nhỏ cười toáng lên .

Dường như đoán ra được chủ nhân của chiếc bánh nên nhỏ cười khẩy,tay vỗ vỗ vào lưng của nó.

- Vậy thôi chị cứ làm bánh đi em phải đi học nhóm đây !

- Khoan đã mấy giờ em về.

- 10h.

- Ừ .

Nhỏ nói xong chạy lên tầng 2 lấy balô rồi ra khỏi nhà. Nó vẫn còn hí hục trong bếp, mặt nhem nhuốc.

- Cuối cùng cũng xong !

Nó mừng rỡ vì cuối cùng cũng làm xong chiếc bánh ,tay lau mồ hôi trên trán. Chiếc bánh của nó làm tuy không được to lắm nhưng chứa đựng những tình cảm chân thành. Nó đặt bánh vào tủ lạnh ,miệng cười thầm.

- Mong là Thiên Minh sẽ thích món quà này!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Món quà ý nghĩa

...

Hôm nay nó có tiết học phụ đạo nên phải đi học vào buổi chiều. Nó mang balô bước ra khỏi nhà ,tay cầm hộp quà mà nó cất công cả buổi sáng hôm qua ,lòng mang 1 cảm xúc vui sướng. Cái nắng nóng hôm nay thật cay nghiệt, từng cơn gió nồm nhẹ thổi qua nóng rát cả khuôn mặt. Nó vừa đi vừa ngắm nghía hộp quà. Bất chợt thấy bóng dáng của hắn bên kia đường nó vẩy tay gọi hắn, hắn nghe thấy thì vẩy tay lại.

Bỗng từ phía sau nó, 1 chiếc mô tô đang lao tới với tốc độ khủng khiếp .Nó đứng sững lại, tim như ngừng đập, chân không lê nổi bước,cả người run rẩy. Chiếc mô tô ấy đột ngột lao sát vào nó ,kẻ lái xe nở 1 nụ cười ranh mãnh ,chân đá thật mạnh vào người nó. Nó ngã chổng xuống vỉa hè,cả người ê ẩm. Hắn vội chạy đến,nhẹ nhàng đỡ nó dậy .

- Cậu không sao chứ ? ~ hần lo lắng hỏi.

- Tớ...tớ không sao ~ Nó nhăn mặt cố đứng lên nhưng chân nó đau quá.

- Còn bảo là không sao .Chân cậu bị trật rồi, tay bị chảy máu nữa.

Nó cười trù nhìn hần.

Bỗng nó hét toáng lên rồi đảo mắt xung quanh tìm thứ gì đó .Ôi thôi rồi chiếc bánh của nó te tua rồi! Nó xịu mặt buồn bã cầm chiếc hộp. Hần thấy vậy bèn hỏi nó.

- Có chuyện gì vậy !

Về mặt nó buồn buồn, tay cầm chiếc hộp nhấc lên trước mặt hần.

- Chiếc bánh tớ làm định tặng cho cậu bị hư rồi...huhu .

Hần bật cười, cầm lấy 2 bàn tay mềm mại của nó 1 cách âu yếm.

- Không sao đâu ,chỉ cần tôi biết tấm lòng chân thành của cậu là được rồi. Đó mới chính là 1 món quà,1 món quà ý nghĩa.

Nó khoé mắt hồng hồng, miệng tươi cười nhìn hần.

- Cậu lên đi !

Hần vừa nói vừa quỳ xuống trong tư thế chuẩn bị cõng .Nó ngần ngại, leo lên lưng hần ,tay vịn chặt vào bờ vai rộng lớn của hần. Nó cảm nhận được sự ấm áp lan tỏa đầu đây ,nhịp tim dường như bị lệch đi 1 nhịp sau đó đập liên hồi .

- Hình như có tiếng gì đó ? ~ hần nói.

- Tiếng gì? ~ nó ngạc nhiên hỏi.

- Tiếng gì nghe thình thịch, nghe như là tiếng nhịp tim đập mạnh ấy ~ hần nở nụ cười ranh ma .

Nó xấu hổ ,2 má đỏ ửng như quả cà chua khi biết rằng hần đang ám chỉ đến mình.Hần cười thâm , cô gái này luôn mang lại cho hần sự ấm áp, biết cười, biết chăm sóc, biết lo lắng, biết quan tâm .Có lẽ hần đã thay đổi rồi, thay đổi vì cô gái này.

Hần đỡ nó xuống ngồi trên chiếc ghế đá .Nó ngoan ngoãn ngồi xuống như 1 đứa trẻ con .

- Cậu chờ nhé, 5 phút!

Nó chưa kịp trả lời thì hần đã chạy mất hút, nó chán nản ngồi chờ.

Một làn gió chợt thoảng qua ,mái tóc nó bông bênh, từng cánh hoa sữa bay bay trong gió .Nó đưa tay ra hứng từng cánh hoa nhỏ bé,trông nó bây giờ chẳng khác gì 1 thiên thần nhỏ bé hồn nhiên ngắm hoa rơi ,miệng đếm đếm

1 cánh ...

2 cánh...

3 cánh...

...

10 cánh// Cậu chờ có lâu không ! ~ 1 tiếng nói quen thuộc cất lên.

Nó mỉm cười khi nhìn thấy hần, tay hần thì đang cầm 1 túi gì đấy. Hần ngồi xuống bên cạnh nó, lấy dầu và băng cá nhân ra, cẩn thận băng chỗ bị thương . Nó xuyết xoa vì đau nhưng cố không lên tiếng. Hần quỳ gối xuống, tay xoa xoa vào chỗ chân bị trật của nó, nó nhìn trộm khuôn mặt của hần, khuôn mặt điển trai ,mặt nó lại đỏ bừng lên.Có lẽ hần là người con trai đầu tiên biết chăm sóc, quan tâm nó trong cuộc đời của nó.

- Cậu có sợ đau không !~ hần ngược lên nhìn nó ,ánh mắt tỏ vẻ quan tâm.

Nó gục đầu, miệng cười trù.

- Cậu đừng lo ,anh họ tôi là bác sĩ nên tôi có học được chút kinh nghiệm,sẽ hết đau nhanh thôi ~ hần cố trấn an nó.

Nói rồi hấn nắm lấy cổ chân nó, nó nhắm mắt lại.

- Á ~ Nó kêu lên .

- Hết đau rồi chứ! ~ hấn hỏi.

Nó mở mắt ra ,thử cử động thì..

- Oa , cậu hay thật đấy, hết đau rồi nè ! Cảm ơn cậu nha~ Nó cười cười.

Hấn mỉm cười, đứng dậy, xách balô lên ,miệng nói.

- Đi học thôi !

Hấn dứt 2 tay vào quần, sai bước. Nó luống cuống mang balô chạy theo sau .

- Thiên Minh chờ tớ với!

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tim Tớ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Kẻ chủ mưu

...

Nó và hấn bước vào chỗ ngồi, chưa kịp ngồi xuống ghế thì nhỏ Thanh Tiên đã chạy xuống.

- Diệp Anh tay cậu bị sao vậy, sao lại bị thương ! ~ nhỏ.

- Không sao đâu chỉ là tớ bất cẩn nên té, chỉ trầy xước sơ ngoài da thôi nên cậu đừng lo ~ Nó gượng cười để nhỏ khỏi lo lắng.

- Ủ, cậu không sao là tốt rồi.Lần sau nhớ đi đứng cẩn thận ~ nhỏ cười lại.

- Ủ ~ Nó.

Reng reng reng

Cô Thủy bước vào lớp với vẻ mặt tươi tắn, nụ cười hiền hòa. Khi đã yên vị với chỗ ngồi cô nhỏ nhẹ lên tiếng.

- Trước khi tiết học bắt đầu cô muốn thông báo với các em 1 chuyện.

Cả lớp nhón nháo, tò mò, có vài tiếng xì xào dưới lớp. Cô Thủy gõ thước xuống bàn ra lệnh lớp phải trật tự, thế là cả lớp trật tự kỷ cương.Bấy giờ cô Thủy mới tiếp tục lên tiếng.

- Nhân dịp 26/3 nhà trường ta sẽ tổ chức 1 chuyến dã ngoại đi xa ,tất cả học sinh trong trường đều được tham gia ...

Yeah yeah...

Cả lớp ồn ào như cái chợ, kẻ nói người cười...

- Diệp Anh cậu có nghe gì không ! LÀ DÃ NGOẠI ĐÓ! ~ nhỏ quay xuống phía nó vẻ mặt đầy hào hứng.

- Thanh Tiên lên trả bài!

Tiếng cô giáo vọng xuống và đã lọt vào tai nhỏ, nụ cười tắt hẵn, mặt nhỏ tiu nghỉu ra vẻ trông thật tội nghiệp. Nhỏ lách thếch bước lên bục giảng. Nó ngồi ở dưới ôm bụng mà cười rồi nhìn sang hấn, hấn cũng cười.

- Cậu thích đi dã ngoại lắm hả ? ~ hấn quay sang hỏi nó.

- Ư thích lắm. Còn cậu? ~ nó hỏi lại.

- Bình thường! ~ hần nhếch môi lạnh lùng nói.

Nó xì miệng 1 tiếng, rồi đưa mắt lên bảng mà không biết rằng bên cạnh đang có 1 người cười thầm vì nó.

Trong 1 con hẻm :

- Đại tỉ ,tôi đã hoàn thành nhiệm vụ !~ 1 tên tóc vàng, mũi dính khuyên, cổ xăm trở lên tiếng.

- Tốt lắm, chỉ cần làm nó bị thương tao cũng hả giận rồi...~ Ngọc Tuyền nhếch môi cười đều.

- Đại tỉ vậy còn...

- Tiền đây ,mày mau đi đi ~ Ngọc Tuyền vừa nói vừa nhếch tiền vào túi tên kia.

- Cảm ơn đại tỉ ...

Tên kia đội nón lên ,nổ ga rồi phóng đi trong tức khắc ,chỉ còn lại khói bụi. Ngọc Tuyền đứng lại nở 1 nụ cười ranh ma mà không hay biết rằng nãy giờ có 1 người đã vô tình nghe toàn bộ cậu chuyện. Đúng vậy, người đó là hần! Hần nhếch môi nở 1 nụ cười lạnh lẽo bước đi khỏi nơi ấy.

Trong 1 căn biệt thự sa hoa :

Một người đàn ông mặc y phục sang trọng, dáng cao to đang ngồi trên chiếc ghế, vẻ mặt khó chịu khi cầm 1 lá thư.

CÁCH

Cánh cửa mở ra 1 cô gái ăn mặc kiểu cách bước vào trong .Đó chính là Ngọc Tuyền.

- Ba gọi con ~ Ngọc Tuyền lên tiếng.

Người đàn ông mà Ngọc Tuyền gọi là ba đứng dậy, lông mày nhíu lại, mắt đỏ ngầu vì tức giận.

- Mày xem đi ~ Ông chỉ vào lá thư.

Ngọc Tuyền hoảng sợ ,tay run rẩy mở lá thư ra xem thì thấy trong đó toàn là hình ảnh của cô và cái tên mà cô sai hại nó. Cô run lấy bầy cảm những bức hình trong tay ,cúi gằm mặt xuống.

- Mày được lắm...Tao cho mày tiền để ăn học chứ không phải để thuê giang hồ hại người ta ,mày muốn khiến tao mất mặt à.

- ...

- Tháng này tao sẽ không chuyển tiền vào tài khoản ... mày lo mà liệu ... hừ.

Ba của Ngọc Tuyền bước ra ngoài, nét mặt vẫn còn giận dữ.Cô vẫn còn đứng đó,nhấn mặt đưa tay xé vụn những tấm hình.

/// Thật ra là kẻ nào, kẻ nào dám...///

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Hành trình bắt đầu

...

Bầu trời hôm nay thật đẹp , có lẽ vì tâm trạng của ai đó cũng đang rất vui vẻ và phấn khởi .Cuối cùng thì ngày ấy cũng đến- ngày mà nó được đi dã ngoại. Nó đã chờ cái ngày này lâu lắm rồi. Tại vì sao ư ? Tại vì nó cảm thấy thích thú khi được đi dã ngoại ! Mới sáng sớm tinh mơ nó đã lục đục trong

phòng và ngần ngừ vài câu hát.

Diệp Nhi đang ngủ ngon giấc thì tỉnh dậy bởi tiếng động , nhỏ dụi dụi mắt, tóc rối bời, miệng còn ngái ngủ.

- Sao chị dậy sớm quá vậy ...oáp, mới có 4 giờ 30 phút mà ! ~ Nhỏ liếc mắt nhìn đồng hồ.

- Chị dậy sớm để kiểm tra thử có bỏ đầy đủ đồ vào balô chưa !

- Trời đất chẳng phải tối qua chị đã kiểm tra rồi hay sao ?

- Thì giờ kiểm tra lại, nhớ quên cái gì thì phiền lắm.

- Oáp, thôi kệ chị em ngủ tiếp đây!

- ...

Diệp Nhi cuộn tròn vào trong chăn, tay ôm gối ngủ. Nhỏ không quan tâm đến bà chị của mình nữa, bởi nhỏ hiểu nó quá mà, cứ mỗi lần đi chơi là nó lại thế đấy. Có lần cả gia đình đi picnic ,mới sáng sớm nó đã lúi đầu nhỏ dậy trong khi đó mới có 4 giờ sáng.

Còn nó thì vẫn đang sẫm soi trước gương,hôm nay nó diện 1 chiếc váy màu xanh lam, tóc thì đánh búi. Đang sẫm soi thì chiếc điện thoại nó bỗng sáng lên ,người gọi là Thanh Tiên , nó mỉm cười bắt máy.

- Cậu chuẩn bị xong chưa Diệp Anh!

- Xong rồi!

- Bây giờ cậu đến nhà tớ đi ,tớ sẽ đứng đợi trước cổng

- Ok.

Nói rồi nó cúp máy, hí hửng mang balô vào, xỏ giày vào chân rồi bước ra khỏi cửa.

Thấp thoáng nó đã thấy bóng dáng của nhỏ, nhỏ vẫy tay nó. Hôm nay nhỏ mặc yếm váy,tóc búi lại trông rất xinh xắn .Nó hơi ngạc nhiên bởi vì hôm nay trông nhỏ khác quá.

- Đi luôn chứ! ~ nó hỏi.

- Đi ~ Nhỏ nháy mắt.

Thế là cả 2 cùng đi , cùng trò chuyện vui vẻ .

- Cái gì kia ?~ nó đang đi bỗng đứng khựng lại chỉ tay vào balô của nhỏ.

- Thì balô chứ gì ~ nhỏ cười .

- Không ý tớ là cậu đem cái gì mà balô to khiếp thế.

- À à ...bão bối đây!

- Bão bối?

- Này nhé: sữa, bánh, kẹo,sôcôla ,nước ngọt,...~ Nhỏ kể hàng loạt đồ ăn vặt làm nó chóng cả mặt.

- Đồ háu ăn !~ nó trêu .

- Hí hí...

Nó và nhỏ đi vào trường thì thấy hấn đang ngồi ở ghế đá ,tay cầm 1 quyển sách. Theo phản xạ nó chạy đến tới chỗ hấn.

- Thiên Minh sao cậu đến sớm thế!

Hấn thấy nó chạy đến, mỉm cười đứng lên .

-Cũng vừa mới tới thôi !

- À ...

- Này lên xe đi ,xe chuẩn bị xuất phát rồi đấy ~ Tiếng nhỏ làm cắt ngang cuộc trò chuyện của nó và hấn.

Hấn mỉm cười, kéo tay nó đi .Bị kéo bất ngờ nó hơi ngại ngùng, mặt đỏ ửng như quả cà chua .

15 phút sau..

Chiếc xe bắt đầu lăn bánh, lũ học sinh hò reo trong xe LET GO .Thế là cuộc hành trình bắt đầu từ đây...

Bạn đang đọc truyện *Đồ Ngốc ! Sao Không Tìm Tớ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.